

Dziennik ustaw państwa

dia

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część L. — Wydana i rozesłana dnia 24. listopada 1891.

(Zawiera Nr. 160—161.)

160.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 16. listopada 1891,

tyczące się postępowania z ułamkami stopnia hektolitrowego przy oznaczaniu ilości alkoholu.

Celem uproszczenia zapisków i obliczeń przepisanych w opodatkowaniu gorzalki, zarządza się w porozumieniu z królewsko węgierskiem ministerstwem skarbu na zasadzie §. 101go ustawy z dnia 20. czerwca 1888 o opodatkowaniu gorzalki, co następuje:

1. Przy oznaczaniu ogólnej ilości alkoholu, która w zapiskach tych ma być wstawiana, ułamki wynoszące mniej niż pół stopnia hektolitrowego należy opuszczać, ułamki zaś wynoszące pół stopnia hektolitrowego i więcej, liczyć należy za cały stopień hektolitrowy, a to gdy chodzi bądź o stwierdzaną miesięcznie ilość alkoholu, zawartą w wyrobie gorzelnii, bądź o wprowadzenie lub wyprowadzenie gorzalki na podstawie jednego oznajmienia, bądź wreszcie o wynik badania zapasu gorzalki.

Prawidło to nie stosuje się przy oznaczaniu tych ilości alkoholu, z których dopiero tworzy się sumę ogólną dla wstawienia jej w zapiskach, np. gdy się oznacza ilość alkoholu zawartą w każdej z osobna beczce.

Przy oznaczaniu ilości takich wolno opuszczać tylko ułamki wynoszące mniej niż jedną setną stopnia hektolitrowego.

2. Przy oznaczaniu bonifikacyi wywozowej za gorzalkę wyprowadzoną przez linią cłową (punkt 8, lit. a, b i c w oddziale A Dodatku A do przepisu wykonawczego o opodatkowaniu gorzalki (Dz. u. p. Nr. 33 z r. 1888) całkowitą, w postępowaniu wywozowym stwierdzoną w stopniach hektolitrowych ilość alkoholu mnożyć należy przez wymiar bonifikacyi dla każdego stopnia hektolitrowego alkoholu w ustawie przyjęty, to jest przez 5 centów.

Steinbach r. w.

161.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 18. listopada 1891,

o zawarciu z reprezentacją krajową księstwa bukowiańskiego umowy, tyczącej się funduszu indemnizacyjnego tego kraju koronnego.

Ogłasza się niniejszem umowę, którą na zasadzie artykułu I. ustawy z dnia 8. sierpnia 1891 (Dz. u. p. Nr. 142), Minister skarbu zawarł z reprezentacją krajową księstwa bukowiańskiego w przedmiocie funduszu indemnizacyjnego tego kraju koronnego:

U m o w a,

zawarta na podstawie upoważnień porządkiem konstytucyjnym poprzednio wydanych między c. k. Rządem z jednej a Wydziałem krajowym księstwa bukowskińskiego w imieniu reprezentacji kraju z drugiej strony, w przedmiocie uregulowania stosunku państwa do funduszu indemnizacyjnego Bukowiny.

§. 1.

Zaliczki, które Rząd dał aż do końca grudnia 1864 funduszowi indemnizacyjnemu bukowskińskiemu w sumie 328.916 zł. 52¹/₂ c. w. a.,
których oprocentowanie zostało w skutek Najwyższego postanowienia
z dnia 1. sierpnia 1864 wstrzymane, tudzież zaliczki bezprocentowe fun-
duszowi temu od owego czasu aż do końca grudnia 1889 z zastrzeże-
niem zwrotu udzielone w sumie 10,013.674 „ 83 „ „ „
ogółem w sumie 10,342.591 zł. 35¹/₂ c. w. a.,
wyrażnie dziesięć milionów trzysta czterdzieści dwa tysiące pięćset dziewięćdziesiąt jeden złotych 35¹/₂ c.
zostaną odpisane.

§. 2.

W miejsce zaliczki rządowej bezprocentowej, która na podstawie Najwyższego postanowienia z dnia 1. sierpnia 1864 równała się części wydatku rocznego funduszu indemnizacyjnego nie pokrytej dodatkami do podatków wynoszącemi 55 od sta wszystkich podatków stałych bez dodatku nadzwyczajnego wyznacza się na lata 1890 aż do 1903 włącznie a) subwencją rządową niezwrótną rocznie w sumie 206.000 zł., wyrażnie dwieście sześć tysięcy złotych w. a. i b) zaliczkę rządową zwrotną bezprocentową rocznie w sumie 150.000 zł., wyrażnie sto pięćdziesiąt tysięcy złotych w. a. Subwencya rządowa i zaliczka rządowa wypłacane będą w ratach ćwierćrocznych z góry.

Na rok 1890 obliczenie uczynione będzie w taki sposób, że przewidziana w preliminarzu państwa na rok 1890 (Dz. u. p. Nr. 83 z r. 1890) suma zaliczek rządowych dla funduszu indemnizacyjnego bukowskińskiego wynosząca 378.455 zł.
ze względu, iż stosownie do tej cyfry w preliminarzu tegorocznym funduszu indemnizacyjnego tylko 30procentowe dodatki do podatków były policzone a część ich wynosiła 206.000 „
jako subwencya rządowa niezwrótna, która cała wynosi 172.455 zł.
o ile fundusz indemnizacyjny wyda rzeczywiście tę sumę na karb bieżącego roku, uważana być ma za zaliczkę rządową bezprocentową.

Fundusz indemnizacyjny bukowskiński otrzyma więc w roku 1890 oprócz ustanowionej w pierwszym ustępie niniejszego paragrafu zaliczki rządowej bezprocentowej w sumie 150.000 zł. w miarę rzeczywistej potrzeby swojej dalszą taką zaliczkę rządową, mającą wynosić najwięcej 22.455 zł., wyrażnie dwadzieścia dwa tysiące czterysta pięćdziesiąt pięć złotych w. a.

§. 3.

Resztę wydatku rocznego funduszu indemnizacyjnego, pozostałą po odliczeniu subwencji rządowej i zaliczki rządowej bezprocentowej, tudzież własnych przychodów funduszu będzie pokrywał kraj dodatkami do podatków bezpośrednich.

Dodatki te ustanawiać należy w takiej wysokości, jaka będzie potrzebna, aby wpływy z nich wystarczyły na pokrycie wszelkich wydatków na wyswobodzenie gruntów i wykupno ciężarów gruntowych, łącznie ze spłatą zaliczek rządowych oprocentowanych w §. 4 wzmiankowanych, to jest ich reszty, pozostałej po odliczeniu subwencji rządowej i zaliczki rządowej bezprocentowej, tudzież własnych przychodów funduszu.

Całkowite lub częściowe odpisanie, odroczenie terminów płatności lub zwrot dodatków do podatków na indemnizacyą nastąpić może tylko w tym samym stosunku, w którym c. k. Rząd pozwoli na to co do podatków rządowych, służących za podstawę do wymiaru tych dodatków do podatków.

§. 4.

O ileby fundusz indemnizacyjny w skutek ubytku w dochodach z przerzeczonych dodatków do podatków nie mógł uczynić zadość swoim zobowiązaniom, jakoteż w tym razie, gdyby pomimo regularnego wpływu rzeczonych dodatków do podatków, wzmiankowane dotychczas źródła przychodów funduszu indemnizacyjnego nie wystarczały na pokrycie jego wydatków każdego roku, Rząd udzielać będzie w miarę potrzeby należycie udowodnionej zaliczek zwrotnych oprocentowanych po 5 (pięć) od sta rocznie.

Rzeczzone zaliczki rządowe oprocentowane jak tylko roczny obrót funduszu, przy odpowiedniem w myśl §. 3go preeliminowaniu dodatków do podatków na indemnizacyą wykaże znowu nadwyżkę, mają być w miarę tejże zwrócone, a kraj zobowiązuje się w takim razie, gdyby po upływie roku 1904 pozostały jeszcze zaległości z tych zaliczek rządowych oprocentowanych, pobierać także i w latach następnych dodatki do podatków w §. 3 wzmiankowane aż do zupełnego umorzenia tych zaliczek.

§. 5.

Również zobowiązuje się kraj zaliczki rządowe bezprocentowe w §. 2 przewidziane spłacić po umorzeniu obligacyj indemnizacyjnych, a to począwszy od roku 1905 w przeciągu najwięcej siedmiu lat, w równych ratach ćwierćrocznych z dołu. Celem dopełnienia tego zobowiązania dodatki do podatków bezpośrednich na to potrzebne, pobierane będą nadal w ciągu rzeczzonego okresu siedmioletniego.

Także do tych dodatków do podatków, w paragrafie poprzedzającym wzmiankowanych, postanowienie drugiego ustępu §. 3go ma być odpowiednio stosowane.

§. 6.

W każdym razie, gdyby fundusz indemnizacyjny jeszcze w roku 1904 był obciążony spłatami rocznemi, lub miał ponosić inne wydatki, winien kraj postarać się o pokrycie tych wydatków dostatecznemi dodatkami do podatków.

§. 7.

Preliminarze i zamknięcia rachunków funduszu indemnizacyjnego przysyłać należy także na przyszłość corocznie c. k. ministerstwu skarbu jeszcze przed wniesieniem do sejmu.

§. 8.

Umowa niniejsza spisana będzie w dwóch jednobrzniących niestęplowanych egzemplarzach, podpisami c. k. Ministra skarbu, tudzież starosty krajowego i dwóch członków Wydziału krajowego opatrzonych, z których jeden zachowywany być ma w c. k. ministerstwie skarbu a drugi w reprezentacyi krajowej księstwa bukowskińskiego.

Wiedeń, dnia 18. listopada 1891.

Czerniowce, dnia 24. sierpnia 1891.

(L. S.)

C. k. Minister skarbu:
Steinbach r. w.

Starosta krajowy:
Baron **Aleksander Wassilko** r. w.

Jan Woynarowicz r. w.
Członek Wydziału krajowego.

Baron **Mikołaj Mustazza** r. w.
Członek Wydziału krajowego.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1892 w języku **niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.**

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w jednym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1892**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi aż do końca czerwca 1892 **2 zł. 50 c.**, począwszy zaś od 1. lipca 1892 będzie podwyższona na **3 zł.**

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 " " 12 " "	" " 1879 " 1888 " " 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1892:

Rocznik 1849 za . . . 2 zł. 10 c.	Rocznik 1864 za . . . 1 zł. 40 c.	Rocznik 1879 za . . . 2 zł. 30 c.
" 1850 " . . . 5 " 25 "	" 1865 " . . . 2 " — "	" 1880 " . . . 2 " 20 "
" 1851 " . . . 1 " 30 "	" 1866 " . . . 2 " 20 "	" 1881 " . . . 2 " 20 "
" 1852 " . . . 2 " 60 "	" 1867 " . . . 2 " — "	" 1882 " . . . 3 " — "
" 1853 " . . . 3 " 15 "	" 1868 " . . . 2 " — "	" 1883 " . . . 2 " 50 "
" 1854 " . . . 4 " 20 "	" 1869 " . . . 3 " — "	" 1884 " . . . 2 " 50 "
" 1855 " . . . 2 " 35 "	" 1870 " . . . 1 " 40 "	" 1885 " . . . 1 " 80 "
" 1856 " . . . 2 " 45 "	" 1871 " . . . 2 " — "	" 1886 " . . . 2 " 30 "
" 1857 " . . . 2 " 85 "	" 1872 " . . . 3 " 20 "	" 1887 " . . . 2 " 50 "
" 1858 " . . . 2 " 40 "	" 1873 " . . . 3 " 30 "	" 1888 " . . . 4 " 20 "
" 1859 " . . . 2 " — "	" 1874 " . . . 2 " 30 "	" 1889 " . . . 3 " — "
" 1860 " . . . 1 " 70 "	" 1875 " . . . 2 " — "	" 1890 " . . . 2 " 70 "
" 1861 " . . . 1 " 50 "	" 1876 " . . . 1 " 50 "	" 1891 " . . . 3 " — "
" 1862 " . . . 1 " 40 "	" 1877 " . . . 1 " — "	
" 1863 " . . . 1 " 40 "	" 1878 " . . . 2 " 30 "	

Rocznik 1891 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1891 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przebiegu czterech tygodni.**

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za **opłatą należności handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1891 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku (1870 aż do 1891) włącznie są **całkowicie uzupełnione**, przeto, począwszy od roku 1892 nabyć można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełnienia zdefektowanych roczników** Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawianie materyj jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.